

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca

Cerul este scaunul Meu de domnie și Mi-am așezat pe pământ așternut pe care să Mă sprijin cu venirea Mea de la Tatăl la oameni și să le grăiesc lor și să stau cu cei din cer pe pământ la masă de cuvânt, căci stă scris în Scripturi despre venirea Mea cu sfinții, și nu se putea să nu se împlinescă venirea Mea cuvânt pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși.

O, n-am găsit credință pe pământ pentru venirea Mea, dar a trebuit să vin dacă așa este scris să împlinesc, și a trebuit să pregătesc loc și suflete iubitoare de Dumnezeu ca să pun Eu în ele credință că vine Domnul și să se împlinescă apoi această Scriptură, această minune așteptată de veacuri de toți dreptii și sfinții care au trăit cu trupul pe pământ alături de lucrul lui Dumnezeu prin vreme între oameni, și iată, bucuria lor s-a împlinit, și s-a sfârșit așteptarea lor, căci Eu, Domnul, vin cu ei la oameni, vin pe pământ cuvânt de facere a lumii, iar cei ce se dau știtori ai Scripturilor spun că mai este mult ca să se împlinescă venirea lui Hristos, dar iată-Mă, de șaptezeci de ani grăiesc peste pământ și vin cu masă de cuvânt și cu sfinții Mei pe vatra neamului român, pe care-Mi am cortul Meu de poposire acum, la sfârșit de timp.

Nu este credință pe pământ pentru venirea Mea, dar Eu vin și tot vin, și toate sunt gata să se arate spre mirarea necredincioșilor care zic că știu toate, și ca să nu creadă nimeni că Hristos Cel înviat vine, și că El este Cel Care Își împarte cuvântul peste pământ în lung și în lat, și se împlinește proorocia care spune că vine Cuvântul lui Dumnezeu, că vine Domnul cu sfinții Săi, toți purtați pe cai albi, pe îngerii lui Dumnezeu.

Ridicați-vă, fiilor din porți, ca să intru la voi cuvânt, și în carte, o, fiilor, iar voi să Mă așezați pe cale și așa să se împlinescă venirea Mea ca fulgerul care iese de la răsărit și străbate până la apus, căci Eu, Domnul, cuvintez la voi, iar cuvântul Meu se aude la apus într-o clipită și stă mărturie că vine Domnul împlinindu-Și venirea Sa, a doua Sa venire de la Tatăl la oameni.

Vin cu norii, o, fiilor, vin la voi ca să semănați voi peste pământ sămânța Semănătorului Hristos, căci pe ici pe colo se mai găsește pământ pentru sămânța Mea și credință că Eu sunt Cuvântul, că Eu sunt Păstorul și că vin să-Mi cercetez turma și pe păstorii ei, dar ei spun la toți să nu se apropie să asculte, că știu ei că nu e Păstorul, că nu vine Domnul. O, păi cum să spună altfel, bieții de ei, dacă așa sunt puși să spună, dacă așa le cere stăpânul căruia ei îi slujesc în genunchi? Iată-i, nu Mi-au fost slujitori credincioși, dar lui antichrist îi fac pe plac chiar cu prețul vieții lor și al turmei, căci asta e vremea, vreme cu mare rătăcire dacă păstorii stau la mâna celor necredincioși și antichriști prin necredință.

I-am povățuit mereu pe cei ce M-au aflat venit cuvânt pe pământ și le-am tot spus lor: «Ieșiți din lume, poporul Meu, ca să nu vă ceară stăpânul ei să beți din vinul ei! Ieșiți, fugiți la munți», așa le-am spus. «*Fugiți de lume*», le-am spus mereu, căci în lume este otravă pentru cei ce sunt cu Dumnezeu pe pământ, ca să-i tragă și pe ei spre desfrâul de toată mâna și spre lăcomie de avuții și de bani, o, și nu are omul nevoie de acestea, dar crede el oare?

Am cu Mine între cei cerești cu care Mă port, am în ziua aceasta pe fiica aceea care a ieșit din lume și s-a unit cu ceata cea îngerească, după ce lumea a stricat-o de tot, după ce ea a stricat pe mulți din lume cu dorul ei de viață desfrânată, și apoi i s-a făcut chemarea spre sfințenie și a ieșit din lume și s-a sfințit, de mergea pe deasupra apei de pe un mal pe altul, iar când vorbea cu Domnul în vremea rugăciunii se ridica trupul ei sus de pământ și mărturi-

seau aceste semne ieșirea ei din lume, din stricăciunea de pe pământ, de care nimeni nu scapă rămânând lângă fiii lumii.

O, ce mari minuni face Dumnezeu prin cei ce ies din lume și-Mi dau Mie dragostea lor toată! Nu este om mai fericit, mai strălucitor ca și cel care iubește pe Dumnezeu cu inima din el și cu fapta sfințeniei lui, o, fiilor. Iată, nu sunt oameni fericiți pe pământ, căci ei nu știu taina fericirii lor. Nu sunt fericiți nici bogații nici săracii, nu e nimeni fericit dacă nu trăiește cu Dumnezeu pe pământ. Iată-i și pe cei din România Mea, se duc în țări depărtate să câștige bani. O, ce să faci cu banii, omule? Nu-ți trebuie bani, dar nu vrei să crezi aceasta chiar dacă spune Dumnezeu. O, nu umbla după bani, că tu nu știi ce să faci cu ei ca să nu se facă ei păcatele tale și pierzarea sufletului tău. Nu poți căpăta cu bani viața ta cea veșnică lângă Dumnezeu. O, nici viața ta cea de pe pământ nu o poți înșela cu bani ca s-o ai. Iată ce te învăț: fugi de lăcomie, fugi de mamona, fugi cât poți de repede, căci acest diavol, mamona, are lipici mult și-ți rămâne pe mâini și pe suflet oricât te-ai spăla.

Toți cei care s-au sfințit pentru fericirea lor cea veșnică au lepădat ca pe satana avuțiile lor și s-au dat cerului pe pământ și au venit la Mine curați de mamona, și asta a făcut și Maria Egipteanca, tânăra cea iubitoare de pofta desfrâului încă de mică copilă, dar numaidecât la semnul cel din cer venit în calea ei s-a lăsat arvunită de dragostea lui Dumnezeu și s-a dat Domnului cu toată iubirea ei, pe care și-a schimbat-o în puteri sfinte și a părăsit ea lumea și pământul cel locuit de oamenii păcatului și s-a dat lui Dumnezeu și îngerilor Lui și viețuirii îngerești înaintea Domnului. N-a mai avut nimic din lume această ființă înviată dintre morții lumii păcătoase, și a avut ea apoi slujire de îngeri cu ea și dragoste cu totul numai pentru Dumnezeu, pentru iertarea grelelor ei păcate, și a fost ea iertată, și am trimis spre ea preot al lui Dumnezeu ca să-i dea merindea vieții veșnice, și au mărturisit acestea toate tuturor până azi minunea lui Dumnezeu, credința care face minuni fără de seamăn.

I-am învățat pe toți cei au luat cuvântul vieții veșnice de pe masa Mea de aici și le-am spus mereu: «Fiilor, fiilor, nu purtați ce poartă lumea, nu folosiți ce folosește lumea, nu căutați să semănați cu lumea, o, fiilor, ca să vă poată cunoaște Dumnezeu pe voi dintre fiii lumii, căci fața lumii e urâtă, e neagră de păcat, e otrăvită de amestecătură și te murdărește atât cât nu te aștepti de urât, te desparte de Dumnezeu pic cu pic fără să te aștepti», și de aceea trebuie credință în cuvântul Meu și trebuie ascultare ca să fii fericit, că altfel nu răsar roadele credinței, ci, din contra, răsar spini urât mirositori și făcători de rane, de păcate care aduc rane, și nu în zadar am lăsat spusă în Evanghelia Mea pilda tânărului bogat care își îngrijea purtarea și pașii după legile lui Dumnezeu, dar avea pe mamona de însoțire, avea averea și banul sub chipul căruia cei puternici stăpânesc lumea și oamenii ei, iar când i-am spus lui că trebuie să dea de la el ceea ce îl mărturisea cu mamona lângă el, s-a întristat atunci și a plecat și și-a ales să fie liber de mersul lui cu Dumnezeu și a trebuit să-i trimit Eu scăparea de acest diavol, și numai apoi să-i dau dreptul să umble pe calea cea strâmtă cu pașii vieții lui.

O, fiilor, viața cea veșnică se dobândește prin iertarea păcatelor și prin conștientizarea nevredniciei, că nu e om să fie vrednic de Dumnezeu, dar prin iertarea Domnului rămâi apoi fiu al Său, numai că iertarea nu trebuie furată, n-o poți plăti cu nimic, și trebuie căpătată prin lucrarea inimii curate, prin lepădarea de sine și prin păreri de rău pentru neorânduială împotriva duhului vieții de sus peste om, și iată, iertarea se capătă numai când omul cel vechi se schimbă în omul cel nou, și care nu se mai lasă dărâmat apoi.

Grăiesc cu fiii cei credincioși cuvântului Meu din vremea aceasta și le dau lor îndemn spre pocăință și spre conștientizarea nevredniciei lor, și așa să stea ei înaintea Mea și să se facă părtași lui Hristos, căci Domnul este iubit de cei cu cruce, căci El a fost sub cruce, și nu putea altfel să fie în fața Tatălui ca Fiu al Tatălui. Cei ce au de toate și tot au, aceia nu-L iubesc, nu-L mai iubesc pe Domnul, și se înțelege de ce, căci scris este: «*Unde este comoara*

ta, acolo este și inima ta», iar fericirea nu vine pe pământ, căci ea locuiește în cer pentru cei ce o doresc pentru ei.

Așadar, trebuie vorbire cerească și prea puțin vorbire pământească, și trebuie lucrare cerească și mult prea puțin lucrare pământească și trupească, și toate trebuiesc zidite în cer, căci altfel nimic nu rămâne din ele și se pierd odată cu omul și cu toată agoniseala lui cea pământească, și pentru care omul trudește mult prea mult pierzându-L pe Dumnezeu pic cu pic, căci grija pentru viața cu Dumnezeu e altfel, e altceva, o, fiilor.

V-am îndemnat spre iubirea cea care rămâne, v-am învățat pentru ea pe voi, cei care luați de la izvor cuvântul gurii Mele pentru cei ce cred venirea Mea. Așadar, fiilor, pregătiți-vă pentru frumusețea voastră întru Hristos și grăbiți-vă spre ea, ca să vadă Domnul că-L iubiți, că vreți cu El, așa cum a voit Maria Egipteanca, și care astăzi Îmi dă doar Mie să grăiesc, iar ea să asculte cuvântul Meu cel pentru sărbătoarea ei.

O, fiilor, lepădați cât puteți de mult grija cea pentru trup, că iată, această grijă vă ia prea mult din fața lui Dumnezeu și vă înșeală tainic, cum că vă trebuie multe și vă trebuie bani și că aveți de lucru, dar lucrul cel numai pentru voi nu vă unește cu Dumnezeu. O, nu vă trebuie bani. Vă trebuie pe Dumnezeu, că iată, aveți bani, dar nu-L mai aveți pe Domnul.

O, fiilor, port Eu de grijă celor ce se dau Mie cu iubirea și cu fapta ei, căci pentru iubire de Dumnezeu vă trebuie doar iubire, iar Eu, Domnul vă aștept, vă tot aștept ca să văd că alegeți mărgăritarul cel de mare preț. Mă uit lung la voi, Mă uit lung după voi și vă aștept să înțelegeți grăirea Mea spre voi așa cum a înțeles Maria Egipteanca semnul cel ceresc, cel îngeresc, care a oprit-o de la viața cea cu desfrâu și i-a dat gândul cel sfânt să iasă din lume, dintre fiii lumii și să aleagă cerul încă de pe pământ, și nu i-a mai trebuit nimic, decât puterea iubirii și îngerii cei slujitori, care o purtau și o însoțeau din partea Domnului, pe Care ea atât de mult L-a iubit apoi.

O, mai e un pas, și voi cânta cu voi cântarea învierii, fiilor, și ne vom spune: Hristos a înviat! O, bucurați-vă odată cu sosirea praznicului învierii Mele și dăruiți-vă Mie, voi, cei care luați pe Domnul cuvânt peste voi. O, nu Mă țineți afară din voi când auziți că bat ca să intru. Eu sunt Pâinea ce s-a frânt pentru voi, cei care știți ce este învierea Mea și a voastră. Voiesc să înțelegeți chemarea Mea, căci am spus acum două mii de ani: *«Cel care voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea urmându-Mă»*, dar urmându-Mă, căci văd cu câtă piedică dă să înțealegă creștinul această chemare a Mea pentru el.

Mai avem un praznic sfânt, praznicul intrării Mele în cetatea Ierusalimului pe asin acum două mii de ani, și pașiți apoi spre săptămâna amintirii patimilor și a crucii Mele, și apoi cântăm: Hristos a înviat!

O, fiilor, Mă uit să vă văd pașii și să înțeleg de la voi iubirea voastră pentru Mine, căci Eu vă iubesc și vă dezmierd cu blândețe, și voiesc să meritați iubirea Mea, ca să vă fie vouă bine, o, fiilor. Așadar, rămâneți întru iubirea Mea! Eu vă sunt Păstor, și am pentru voi iubire de Păstor.

V-am grăit vouă cuvântul Meu și voiesc ca voi să vă adunați întru el, fiilor. Pace vouă! Lepădarea de sine, numai ea vă poate ajuta să-L iubiți pe Dumnezeu și să-L urmați în tot adevărul, și tot mereu, și pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

08/21-04-2024